

גיליון 101

יוני 2023 • תמוז ה'תשפ"ג

מוֹטִיב

על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

קצת מעבר...

דן אלבו

אן בורדו

רחל בכר

מרים בן-עמוס

עידית גילאור

אפי הלפרין

אריק וידר

נעמה מוזס

נעמי מנדלבאום

אביעד רוזנהק

גיליון 101 מתחיל...

עברנו את גיליון המאה החגיגי שלנו, ועכשיו בגיליון ה-101 אנחנו רוצים ללמוד דווקא על הצעד האחד שמעבר, על ה-101%.

בגיליון זה תמצאו סיפורים ושירים על הצעד הנוסף שלפעמים לא ידענו שצריך, ולפעמים דווקא משנה לחלוטין את כל מה שהצלחנו להשיג קודם.

תוכלו לקרוא כאן על מסעות שהתמשכו צעד אחד יותר מהמתוכנן, על יחסים שעברו לשלב נוסף ומפתיע, על התפתחות קטנה נוספת ובלתי צפויה, ועל תוצאותיה - הטובות או הרעות.

קריאה מהנה,

אלירן דיין, יאיר בן-חור, רובי גורדון, עמליה ויניק

את הגיליון נפתח הפעם עם שיר של עדן שמחי:

* / עדן שמחי

הדברים החשובים בחיים נאמרים ליד הדלת,
שניה לפני שמת הרגע ודרך החלון
קצת אלהים נכנס.

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת עתה המתפרסם אחת לחודש. כל גיליון יעסוק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות. העבודה בירחון מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתמלוגים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בירחון, ולא יהיו ליצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בירחון.

לאורה דיין ז"ל הייתה אוהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה למילה הכתובה ולקריאת ספרות ושירה, ואותם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

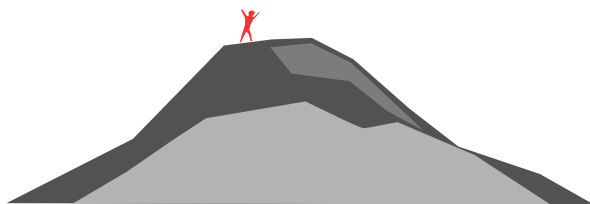

הגבעה הירוקה

הגבעה הירוקה
נשאת גבוה מעל סביבתה
היצוניתה אינה מרמזת על תקנה
כמה הרס היא מסתירה.

שנים טפסתי במעלה הגבעה
ונדמה שפסגתה רק התרחקה
ובכל צעד היא גברה
גדלה מיסורי, משברי.

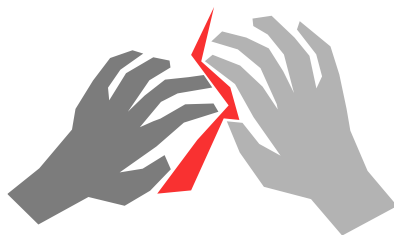
וקעת אני עומד בראש הגבעה
מביט על הדרך שעברתי
מודע לגבהים שאליהם הגעתי
ידי מונפות אל על
וועקת האני בוקעת מגרוני.

הייתי צריכה לא לפחד. אבל לא יכולתי. הייתי צריכה להתעקש לדבר – אך זרמתי כנחל לפי רצונו. במקום זאת פחדתי, רעדתי, הייתי בסיוט, צרחתי בליבי, זרקתי בנשמתי ו... שתקתי. הייתי צריכה לעשות את הצעד, לאגור אומץ ולומר. פשוט לומר, "אני קצת מפחדת שתעזוב אותי. תן לי זמן ואל תתרגש מתגובותיי, אני פשוט... מפחדת. אבל שתקתי.

היית צריך לומר לי, לא לפי הראש שלך אלא לפי הראש שלי. פשוט להוציא צלילים מפיהך. אך במקום זאת זעקת לאוויר, התייסרת, סבלת ובכית. היית פשוט צריך לומר לי, "יש לי טראומה רצינית ממנה", ושאפחד קצת פחות כי אתה צריך חיזוק ממני. אבל שתקת. היינו צריכים אבל לא עשינו. לא עשינו מעבר לתחושות, לפחדים, לחרדות, לאגו. ועכשיו החבל נקרע.

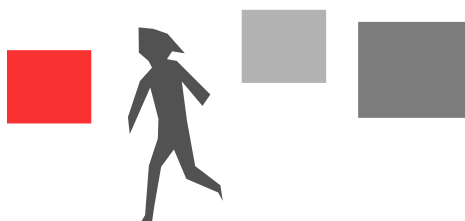
רחל בכר

ונניח

ונניח ששמי
ילך לפני
בצעדים מהפסים
ונניח יהיו אנשים
שיאהבו את יצירותי
יצטטו את שירתי
ונניח שאציג בתערוכות
את עבודותי
ונניח...

האם ילך שמי גם אתרי?

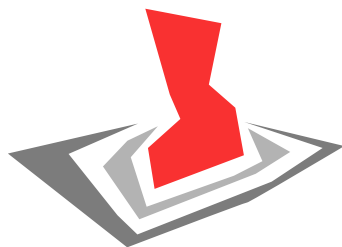

נעמה מוזס

להעז

אני טובלת אצבע
ועוד אחת.
נכנסת לאט למים הקרים.
כמו באהבה. גם בחיים.
ואולי הגיע הזמן להפסיק לחשוש
ופשוט להעז
ולקפץ ראש.

משיחת מכחולו

על קננס סדויק,

מחרר

הוא מנציח גוני שתיקותיו.

שתי וערב,

בין גבולות מתאר,

בין עבר מחוק

לטשטוש קו.

עד שקל סדק וחר

נטמעים

בשכבת אקמולו,

עד שקל נזיות האור

בתעותיעים

מכסות את צלו.

על קננס סדויק

מחרר

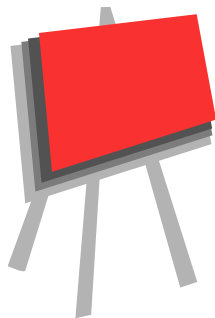
הוא מנציח גוני סבלו.

בהגוף פריץ

גבולות מיתר

הצער תקיך

במשיחת מכחולו.

במלאת לי יובל שנים החלטתי לעשות אולטרה־מרתון. באותה עת כבר היו מאחוריי למעלה מעשרים מרתונים רגילים שהשלמתי בהצלחה, עם שיא אישי סביר של פחות משלוש שעות וחצי – אלא שכל אחד מאלה נפרש על פני 42 קילומטרים ר-195 מטרים בלבד. ובגיל חמישים הצבתי לעצמי מטרה סמלית מאתגרת אחרת: ריצת קילומטר בעבור כל שנת חיים.

נכנסתי למרשתת ואחרי חיפוש קצר מצאתי משהו מתאים. כלומר, האורך מאוד התאים לדרישתי הנ'ל אבל לשם שינוי קָלל אותו מרוץ, שהתהדר בשם היומרוני "המרתון האֶלְפִינִי הַסְלוֹבֵנִי", גם עליות רבות שהסתכמו בהפרש גבהים משמעותי של 1,690 מטרים (!) – ומטבע הדברים גם ירידות בהתאם.

לא הייתי בטוח שאוכל לסיים מסלול מטורף שכזה אבל החלטתי לנסות. אחרי הכול סלובניה היא מדינה קרובה אלינו יחסית מבחינה גאוגרפית, היא לא נחשבת ליקרה והיא ידועה כמאירת פנים לתיירים, כך שבתום ההרפתקה הספורטיבית המתישה, בין שאעמוד בה בהצלחה ובין שלא – אוכל גם לטייל במרחביה עם זוגתי הסבלנית וליהנות מאתריה היפים. למשל, קניון וֶיֶנְטֶנְר וּאָגֶם בְּלָד המקסימים, מערת פּוֹסְטֵוֹנָה על התצורות הקַרְסְטִיות המעניינות שבמעמקיה והבירה לופֶיאַנָה העתיקה והציורית.

כמה מבין ההתרחשויות שהיו קשורות למרוץ המיוחד הזה, כמו גם התחושות שליוו אותי במהלכו, זכורות לי עד היום: הנסיעה באוטובוס המקרטע לעיירה הנידחת שאת שמה כבר שכחתי ושבה התקיימו קבלת הפנים וארוחת הפסטה המסורתית לרצים; המלון הביתי שבו השתפנו בלילה ושאליו לקח אותנו מארגן האירוע במכוניתו הפרטית; תמיחתי למוחרת בבוקר אלול למראה מקלות הסקי שנשאו חלק מהמתמודדים על קו הזינוק למרות מזג האוויר החם; הטיפוס התלול על השבילים הסלעיים והצרים לכיוון פסגת ההר; הכורח – שלי לפחות – לעבור לפרקים מריצה קלה להליכה מאומצת, וההארה – המאוחרת מדי – שהשימוש במקלות עזר הוא רעיון בכלל לא רע בנסיבות האלה; המשתתפים הלא־מעטים שפרשו באמצע המרוץ מאפיסת כוחות; תחנות השתייה שאוישו על ידי המתנדבים המקומיים האדיבים אפילו באמצע שום מקום; ההפתעות החיות שנצפו לצד הדרך הארוכה, אמנם לא "האיילה החומה והקלה" ו"החמור השתקן והאפור" שזכרתי לטובה מאחד השירים הפופולאריים של ימי ילדותי, אבל מספר רב של פרות לבנות ושחורות (ואולי ברות או הרות?) שהתבוננו בי באדישות עת נאלצתי לדלג מעל גדרות העץ הישנות ולחצות את האֶקְוִים הירוקים ששימשו מִקְדָּמַת דָּנָא מרעה טבעי בעבורן; הירידות החדות והבוציות שבהן לא הייתה לי ברירה אלא להחליק בזהירות על ישבני; הישורת בקילומטר החמישים שבה הבחנתי, לראשונה זה כשעה, במישהו לפני והבחנתי שאנו שני האנשים האיטיים ביותר שעומדים לסיים את תחרות הריצה/ההליכה/הגלישה המשונה הזאת – סירובי לזכות בתואר המפוקפק 'הרץ שהגיע אחרון' ושארית כוחותיי שאזרחי כדי לצמצם בנחישות ובהתמדה את המרחק בינינו; האצה שלו – מן הסתם גם בראשו חלפה מחשבה דומה כשהתחלתי לנשוף בעורפו – והמאבק היצירי והעיקש, ויש שיאמרו המגוחך והפטטי שניהלנו זה לצד זה ממש עד לקו הסיום הנכסף שבשלב זה היה כבר כמעט נטוש.

בסופו של דבר עשיתי את המסלול ההררי המפרך בשמונה שעות, שתיים־עשרה דקות ושבע שניות. רחוק מאוד מזמנו של המנצח כמובן, אך גאה בהשלמת המשימה ובמקום ה־92 מותן 93 המשתתפים שהצליחו לבצע אותה.

יום הולדת שמח לי.

רגשות רציניים

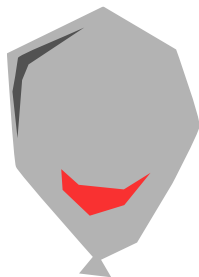
איך אתה תמיד גם אם עצוב
עושה הכל מסדר ונכון,
כמו שצריך, עם חיוך
מסכן של הפכים?
כי רק אתה יכול לעשות בדיוק
נכון ברגע.

***

נפוח אד, בוא נקח –
תסתכל סכה וננציא
הכל, ותראא איך בחוץ
ובפנים משוים לחץ,
נרגעים, או אולי
אתה רוצה לעוף.

***

אם אפשר לרגע
לראות הכל מלמעלה
אפשר אולי להבין הכל
או לך אג
מי מציץ לי מלמטה בשמלה.

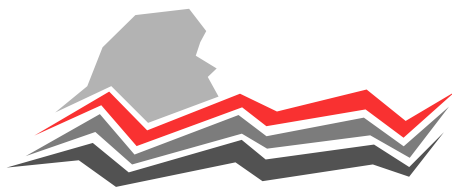
אנשים הם מים

כמה פחדתי מאנשים.
אנשים הם מים.
פעם רציתי רק לרדודים.
לא לגעת בעמק.
להשאיר עם רבועי חרסינה מוצקה תחת הרגלים.

היום אני מנסה לצלל בעמקים שלהם.
מתבוננת.
צדין מפתרת.
שאוצף ואטבע.

כשהייתי ילדה,
חשיתי לעלות על המקפצה.

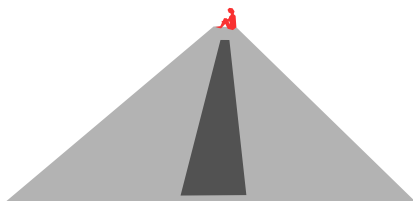
נרטבת בהם לאט. מסתגלת לטמפרטורה.
לטמפרמנט.
מים קשים.

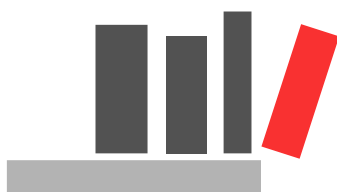
מיאנתי להאמין שהדרך מתארכת

מאנתי להאמין שהדרך מתארכת,
צעדתי ליצדי
צעדתי וצעדתי כמי שצועד לשום מקום,
במקום לקרב אליו או
לחוש תחושת התקדמות כלשהי,
הדרך התארכה עוד ועוד.
שאלתי עצמי,
היתכן שהדרך נמתחת תחת רגלי באפן פלאי?
שהרי גם הדרך הארוכה ביותר
אמורה להסתיים בסופה.
לרגע לא עלה בדעתי
שאני עג וחסג ברחובותיה של עיר אחרת.
ומתוך צרפלי
בשרידי פכוני,
קלטתי במעמם שאני שחוי,
קעב רוחר, עיף, צמא ומלא רעב,
התישבותי על אחד הספסלים בצד המדרכה,
תש ומטשטש
קודר וקנה חושים
יחירי ברחוב התשוף,
עצוב ומפקר לגורלי עד שהתפכחתי.

אנשים מוסיפים מלים מיתרות
 כדי לתאר בעזרת מלים מאלתרות
 את מה שמעבר לכותרות
 עוד לא חצו במעבר לזה
 והנה עם מלים מרשים ככה להתבונן
 ההתבוננות מתבטלת בהיותה טוטאלית
 אלמלא טוטאליותה נמחצת ההתבוננות במחיצתה
 לו יהי, לוחשים מעל רחשי הנר
 וכל תרחיש אחר לא נחשב
 בין החשוב הספור לבין חשיבותו של הספור
 יש אינספור פרוגי עוגיות
 לכן שמירה על הסדר פה הכרחית,
 מי יחליט היכן מקומו הראוי ביותר
 של פרוור שנפל לתוף ספר מתוף עוגיה
 בכל מדף שבו יעברו עליו בכל פעם כל חמיו?

מייסד: אלירן דיין
עורך אחראי: יאיר בן־דחור
עורכת משנה: עמליה ויניק
איורים ועיצוב גרפי: רובי גורדון

twitter.com/motiv_magazine

motiv-magazine.co.il

info@motiv-magazine.co.il

facebook.com/motiv.magazine

bit.ly/motiv-whatsapp

bit.ly/motiv-youtube

[he.wikipedia.org/wiki/מוטיב \(כתב עת\)](https://he.wikipedia.org/wiki/מוטיב_(כתב_עת))

instagram.com/motiv.magazine

יישומון "מוטיב" זמין להורדה חינם

